

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 204
din 02.04.2014**

Dosar nr.: 7632013

Petiția nr.: 17692/07.11.2013

Petent: CC

Reclamați: grup persoane

Obiect: acțiuni discriminatorii doar împotriva petentului, etnic rom, comparativ cu vecinii majoritari.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.2. CC,

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamanților

1.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul susține că reclamații aplică sancțiuni în funcție de criteriul etnic. Astfel, susține că doar el a fost sancționat contravențional pentru nerespectarea legii în domeniul construcțiilor, comparativ cu vecinii majoritari care se aflau și ei în ilegalitate.

II. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresele înregistrate cu 17692/14.11.2013, nr. 17900/14.11.2013, nr. 199/14.01.2014, părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Colegiu, la data de 02.12.2013, respectiv 27.01.2014. La termen părțile au fost prezente.

3.3. La primul termen de audiere, petentul și-a retras plângerea împotriva primarului Sector 4 București, CPVP.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1.1. Petentul susține că părinții săi, proprietarii imobilului din str. Bordești, au fost sancționați de către reclamați, polițiști locali Sector 4 București, pe criteriul etnic. Astfel, petentul susține că reclamații au dat curs sesizărilor făcute împotriva sa și a părinților săi, aplicându-le sancțiuni pentru construcții fără autorizații, însă reclamații, domnii Z și S, nu au dat curs sesizărilor petentului împotriva vecinilor care au construit și ei fără autorizație.

4.1.2. Prin urmare, petentul susține că părinții săi au fost sancționați pentru că sunt etnici romi, iar vecinii nu, pentru că sunt majoritari.

4.1.3. În ceea ce privește reclamatul CD, petentul susține că acesta se face vinovat de rea credință, întrucât i-a scris în documentele de autorizare "construcție veche, se poate autoriza numai cu acordul proprietarului terenului din stânga".

Sușinerile reclamațiilor

Sușinerile Poliției locale Sector 4

4.2.1. Reclamatul, Z V, prezent la audieri, invocă excepția lipsei calității procesuale active, arătând că petentul nu este proprietarul imobilului în cauză și astfel nu are de ce să se considere discriminat.

4.2.2. De asemenea, susține că plângerea este nefondată deoarece i-a răspuns petentului la sesizari (atașate). Faptul că vecinii reclamați de petent nu se fac vinovați de încălcarea legii, nu înseamnă că trebuie să fie și ei sancționați doar pentru a nu interpreta petentul că se face discriminare etnică.

Sușinerile reclamatului CD

4.3.1. Reclamatul susține că pe terenul proprietatea soților Chelu, s- emis în anul 2006 autorizația de construcție 782/65957/12.10.2006, pentru construcția unui imobil P+M, cu funcțiunea de locuință. Amplasamentul autorizat al viitoarei clădiri era: pe limită stânga de proprietate, la 5,00 , față de limită de la stradă, la 4,5 m față de limita dreaptă și la 12 m față de limita posterioară. În realitate s-a executat și există și în prezent o construcție cu regim de înălțime P+1E+Pod, fără finisaje exterioare, amplasată la de 0,95 m de limita stângă de proprietate. Astfel, se arată că imobilul nu a fost ridicat în conformitate cu certificatul de urbanism.

4.3.2. În anul 2010, soții Chelu solicită extindere locuință și transformarea mansardei în etaj, și nici de cum intrarea în legalitate, cum susține petentul. La data de 08.11.2010 s-a emis certificatul de urbanism nr. 1433/21955. În anul 2011 DI Chelu Ion a fost sancționat contravențional, iar acesta a semnat procesul verbal de contravenție fără a face eforturi să intre în legalitate.

4.3.3 Faptul că imobilul soților Chelu nu respectă prevederile legale, nu poate să constituie o obligație pentru viitoarea construcție autorizată pe terenul proprietate a soților Dârlea (vecinii petentului). Reclamatul consideră că încălcarea legii de către cineva, nu poate constitui o constrângere pentru altcineva. Autorizația de Construcție nr 121/10428/09.04.2013 a fost emisă cu respectarea prevederilor legale și ține cont de realitatea din teren.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Pe cale de procedură, Colegiul director urmează a admite retragerea acuzațiilor făcute împotriva primarului Sectorului 4 București, în conformitate cu prevederile art. 14 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008. Astfel, potrivit al "(1) Petentul poate să renunțe la petiție fie verbal, în ședința Colegiului director, fie prin cerere scrisă".

Pe cale de excepție, Colegiul director urmează a analiza excepția de lipsei calității procesuale active, invocată de partea reclamată. În acest sens, Colegiul director reține prevederile art. 11 din actul normativ arătat mai sus, potrivit căruia petiția depusă la CNCD va cuprinde următoarele: "..... b) *numele și calitatea celui care reprezintă partea, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional;*. Prin urmare, conform procedurii interne, persoana care se consideră discriminată poate împuternici, prin consimțământul liber și scris, o altă persoană pentru reprezentare în fața CNCD. Colegiul director reține declarația mamei petentului din data 26.01.2014, depusă la dosar, prin care îl împuternicește pe acesta să o reprezinte în fața CNCD. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director respinge excepția lipsei calității procesuale active.

5.2. În fapt, Colegiul reține că obiectul petiției vizează modul de aplicare a unei sancțiuni contravenționale, pe criteriul etnic. Astfel, petentul susține că, deși atât mama sa cât și vecinii săi au contruit fără autorizație, doar familia petentului a fost sancționată contravențional motiv că sunt de etnie romă.

În drept, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).**

5.3. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă

în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acelei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

5.4. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâțul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

5.5. În prezenta speță, petentul susține că, atât mama sa cât și vecinii săi au construit fără autorizație, însă doar familia sa a fost sancționată contravențional pentru că sunt etnici romi. De asemenea, petentul susține că organele competente, respectiv reclamații, au dat curs sesizărilor vecinilor săi cu privire la construcțiile părinților, însă nu au dat curs sesizărilor acestuia împotriva vecinilor.

5.6. Analizând situația în cauză, Colegiul directot nu poate reține o legătură de cauzalitate între faptele reclamate și criteriul invocat de petent.

Din documentele anexate la dosar și susținerile părților, Colegiul director reține că părinții petentului au fost sancționați cu amendă contravențională în anul 2011, proces verbal pe care l-au semnat, însă nu au luat măsuri să intre în legalitate.

De asemenea, Colegiul director ia act de anexele depuse de reclamații prin care se arată că i s-a răspuns petentului la sesizările formulate către Poliția locală sector 4 București. Astfel, din răspunsurile reclamațiilor, atașate la dosar, reiese faptul că vacina R.P. a dezafectat construcția realizată fără autorizație, fapt constatat în urma controlului efectuat în august 2013. În ceea ce îl privește pe vecinul M.C. termenul de control și aplicare a sancțiunii s-a prescris, în conformitate cu prevederile art. 31 din Legea nr. 50/1991R.

5.7. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul nu poate reține că faptele imputate în sarcina părților reclamate au fost determinate de criteriul invocate de petent, respectiv etnic rom.

Astfel, raportul de cauzalitate între faptele imputate și criteriul invocat nu poate fi reținut, în sensul art. 2 alin.1, art. 2 alin.3 sau art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000

republicată. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite retragerea acuzațiilor făcute împotriva unității administrativ teritoriale Sectorul4 București, prin reprezentant legal;
2. Respinge excepția lipsei calității procesului active, invocată de reclamați;
3. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

THEODORA BERTZI – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru
PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU – Membru

Data redactării 22.04.2014
Redactat și motivat de ACF si AP